

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniae Agrippinae, 1653

6. Verbo Dei, ceu Vectè, fit Hominis Mundani translatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

tali oneratum, post hanc vitam puniri in omnem æternitatem, sive, in infinitum extensivè. Quod si non sit infinita omninò gravitas peccati mortalis participat tamen de infinitate tantum, ut nulla gravitas illi possit comparari. Quod est indicium infiniti saltem participati. Profectò, Lucifer, & illi adhærentes Spirituum improborum catervæ, quam primum peccarunt, tam fuere graves, ut cælum, quamvis ex ære fustum videatur, illos sustinere non potuerit; sed ceciderunt omnes, tanquam lapides gravissimi in profundum, sicque cælum exoneravit se. Eadem autem est ratio cujuslibet peccatoris, qui in mortali persistit, quem idcirco cælum gravitate perurgente in se retinere nequit.

Hic tamen, licet infiniti ponderis, transfertur facilimè, per infinitam distantiam, à nihilo ad aliquid, ab imo ad summum, à tenebris ad lumen ab Occidente ad Orientem, à statu peccati ad statum gratiæ, à perditione ad salutem, à creatura ad Creatorem. Quo instrumento? *Veste* Architecti cœlestis, VERBO SUO excitantur, vocantis, immutantis, trahentis. Quod fit quotiescumque peccator sanctificatur; sive per Sacramenta, in quibus accedit Verbum ad Elementum, & fit Sacramentum; sive per Contritionem & Amorem: nam semper intervenit Verbum DEI, sine quo nulla perficitur justificatio.

ARTICULUS VI.

VERBO DEI

Ceu Veste, fit Hominis Mundani translatio.

DIFFICILLIMUM est movere Hominem Mundanum. Ita vocamus hominem cujuscumque ætatis, adolescentem,

lescentem, juvenem, virum, amantem ea quæ in mundo sunt: concupiscentiam carnis, concupiscentiam oculorum, & superbiam vitæ: Hominem addictum Vanitati in corporis cultu, vestitu, crinibus, annulis, torquibus, lobbis, ligulis, fasciis, spiris, & similibus puparum nugis: Hominem consecretantem voluptatem in visu, gustu, tactu: Hominem aspirantem ad magnas opes, dignitates, prælaturas, officia, beneficia: Hominem sanum ac vegetum, spondentem sibi longam vitam, & in eâ dies bonos, jucundos, semper serenos, semper ridentes, semper fortunatos, ac felices. Ita enim insaniunt Adolescentuli quidam, inexperti, imprudentes, pueriles, Narcissuli, comptuli, tros suli; qui hæc & multo plura sibi, tanquam certissima pollicentur: ac si futurorum contingentium esset, non solum determinata veritas, sed scientia etiam penes mortales. quod negant boni Philosophi. Hos tales, qui ppe graves vanitatis sarcinâ, & fortasse multorum criminû, transferre ad statû meliorem: deinde, traducere ad rerum mundanarû contemptû: & multo magis, ad relinquenda omnia: ad sequendum Christum nudum: ad ingrediendum Religionem, est propè ἀδύνατον; & facilius diceres movere cælum & terram, ac universum mundum, quam istos qui mundum in cerebri inanite circumferunt.

VERUM, id unicum potest *Vectis Architectonicus* artis nostræ, qui dicitur VERBUM DEI. Progrediatur in medium ANTONIUS ÆGYPTIUS, nobili prosapiâ ortus Adolescens, pulcher, robustus, doctus, corporis cultu visendus, gladius, ocreatus, inauratis calcaribus noscibilis, aureâ cæsarie, aureo redimiculo. Quò tendis Antoni? ad templum. quo fine? ut videam, & videar: ut circumspiciam, ut fabuler: ut amicam quandam meam ingredientem salutem, egredientem consequar. Ingresso
basili-

basilicam Antonio intonat altissimâ voce Evangelium cantans Diaconus: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus.* Quid Antonius? ac si *Vectis* pedibus ejus subjectus fuisset, commoveretur, transfertur, currit, vendit omnia, pecuniam inde acceptam, *asse* quidem reservato sibi, pauperibus distribuit. Tum eodem *Vecte* translatus in vastissimam Ægypti solitudinem devenit: ibi mundo mortuus, Deo vivens, ea dixit, fecit, instituit pro posteris, ad quæ mûdus abstupuit, cœlum applausit, infernus horruit: ille adolescentulus, ille gloriosulus, ille Antonius nobilis Ægyptius. Nemo desperet. tantæ virtutis est **VERBUM DEI**, Architectonicus **VECTIS**.

Quid tu hic files **FRANCISCE**? prodi loquere, ut te videam. quid tibi accidit? Franciscus Assisii in umbra natus, (a) patris exemplo mercator, in officinâ enutritus, in foro cum institoribus versari solitus, Nundinationi assuetus, corporis cultui magis quàm nobiles, ut mercatorum filii deditus, audiens ex Evangelio **Verbum Dei** *Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in rebus vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta:* (b) Sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque detractis sibi calceis, & una contentus tunica, cum duodecim socios adhibuisset **Ordinem Minorum** instituit. Franciscus ille mercatorculus, pauper & humilis, quæ cœlum dives postea ingressus est. Quis non dicat, **Verbum DEI** esse *Vectem* ad quælibet onera, quamvis maxime gravia transferenda idoneum?

Nec te filebo **NICOLAE** de **TOLENTINO**, (c) qui clericali militiæ adscriptus, & **Canonicus** factus (Utinam imitentur ejusdem sortis Adolescentes, qui me audiunt, illustres, generosi, nobiles, **Canonici**, utinam & **Vicarii** uel

(a) *Vita* 4. *Octobris*. (b) *Matthæi* 9. (c) *Vita* 10. *Septemb.*